

El piano | Gemma Ventura Farré | Actualitzat el 06/04/2017 a les 15:28

Ni jo et vindré a buscar

Quan escriguis I wish you were here, no seré tan burro de creure que m'estàs enviant senyals

Flors de plàstic marcides, antigues llibretes,
la llum quieta i vermella del contestador.
Una vella faldilla que t'anava estreta
i fa més de vint dies que penja al balcó.

No tornaràs, Els Pets

Foto: Bill Dickinson

A Londres aprendràs anglès i dues cançons de Pink Floyd. Beuràs cervesa negra i duràs un paraigua dins la motxilla, perquè la pluja es presenta per sorpresa, i el cel és gris i tu ets massa alegre. Quan ja hi portis un mes tindràs amics de Galícia, de França i de Canadà. Us fareu fotos junts i un t'agafarà per la cintura i un altre per l'espatlla. Sereu tot el que voldreu perquè us sentireu invencibles i cada vegada us sabrà menys greu saltar-vos les classes dels matins. Un vespre,

mentre et fumis l'última calada, els hi confessaràs que no vols tornar a casa, que aquí ets lliure, que aquí ets una altra. Que tampoc enyores tant el que has deixat enrere. Llençaràs el cigarro i el trepitjaràs sense mirar-lo. L'apagaràs gairebé sense adonar-te'n.

I jo què en faré, d'aquest pis, si d'aquella manera encara hi vius. Si al vespre, quan arribo de la feina, hi camino de mala gana, arrossegant les sabatilles, i convencent-me que no t'he de tornar a trucar. Que he anat perdent la dignitat a mesura que premia el botó verd de la pantalla. Que fa massa mal esperar la teva veu i que salti la merda de contestador refregant-me la derrota. Aquest maleït pip que sona com un cop de porta sec, i de tants que n'he rebut, hi ha un pany que s'ha fet malbé, i ara s'obre i es tanca sol. I ja em diràs de què em serveix la clau si no hi ha manera de girar pàgina. I tu ets allà, i jo sóc a aquí.

Però et prometo que estriparé el bitllet, que no et vindré a buscar. Que quan al Facebook escriguis I wish you were here, no seré tan burro de creure que m'estàs enviant senyals. I que quan un noi ros, que té un nom que no sé pronunciar, la comenti dient-te que t'estima en una llengua que no és la meva, no m'empassaré saliva. Ni em quedaré quiet, amb les sabatilles als peus. O potser sí, perquè tu hauràs canviat però jo no. No tornaràs i jo seguiré sent el mateix, el que es mira la foto abans d'anar a dormir i el que es fa el sopar a quarts d'onze, perquè era l'hora en què arribaves.

V?deo: https://www.youtube.com/watch?v=S0ShyH6Y_Hg